

Si la premsa escrita s'està passant a internet, aquest quadern de bitàcola ja ve de tornada: la forma de llegir els continguts acumulats a internet en paper, **ordenats de més recent a més antic**.

Si vols edicions anteriors, demana'n a [guaites\(@\)cnt.es](mailto:guaites(@)cnt.es)

També et recomanem llegir:

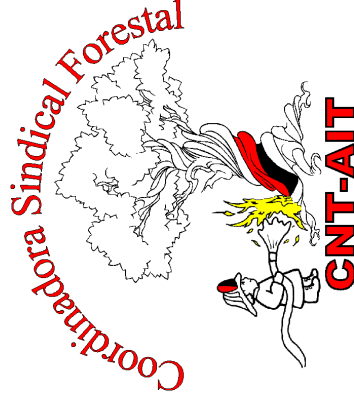

www.cnt.es/solibrera

La Coordinadora estatal de treballadors i treballadores Forestals la formem bombers, auxiliars de bomber forestal, guaites, treballadors forestals de prevenció i operadors de control.

Per Catalunya podeu veure el directori de sindicats de CNT-AIT a www.cnt.cat i per la resta de l'estat a www.cnt.es

La Confederació Nacional del Treball (CNT) és una federació de sindicats adherida a l'Associació Internacional dels Treballadors (AIT). Som gent treballadora que, al marge de directrius polítiques ni remuneracions, com a persones afiliades prenem les decisions en peu d'igualtat i de forma directa. Som gent solidària i no caritativa, perquè la nostra ajuda mútua promou la igualtat i no la dependència.

Confederació Nacional del Treball – Associació Internacional dels Treballadors

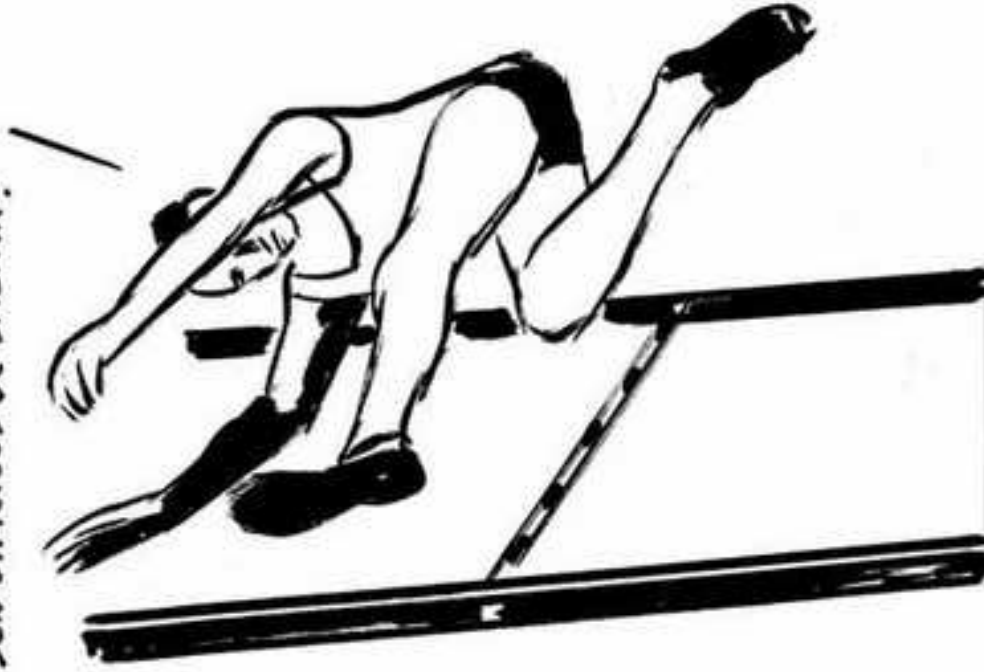
Quadern d'estiu

2009

B

(bitàcola d'articles, actualitzada el 03/09/2009)

ESTO NO ES NADA. LAS VALLAS MENTALES, ¡ÉAS SI QUE SON DIFÍCILES DE SALTAR!

EL ROTO

Auxiliars de bomber forestal han de tenir un contracte laboral fix?

Coordinadora Sindical Forestal, 03-09-2009

Si. El sindicat UGT ja va emprendre el 2001 un procés judicial per a defensar el contracte fix pel col·lectiu de Guaites Forestals, a la qual cosa s'hi va oposar la Generalitat de Catalunya i demés membres del Comitè de l'Empresa.

El resultat de les sentències 2/2002 (TSJC) i RJ 2003\4502 (TS) és que els llocs de treball de personal laboral amb activitat regular, normal i permanent han de ser ocupats per personal laboral fix. Que quan es tracti de treballs fixos però de caràcter discontinu, tindran la consideració de treballadors fixos de caràcter discontinu.

Atenent a l'esmentada sentència del Tribunal Suprem, la DGPEIS-DIRIP infringeix l'article 15.1.a) de l'Estatut dels Treballadors i altra jurisprudència i decrets, quan no contracta d'una vegada i per totes els auxiliars de bomber forestal.

I com puc jo acollir-me a aquest dret?

Company, companya, afilia't a CNT-AIT per a fer valdre els teus drets. Som una organització sindical seriosa, és a dir, que no defensem els arguments de la patronal sinó els nostres propis. A més de la forta resposta solidària davant un problema, comptem amb els recursos jurídics necessaris per a fer callar la patronal en aquest afer.

La intrmissió de la U.M.E. (Unitat Militar d'Emergències) a la vida civil

CNT-AIT Salamanca, 20-08-2009

Diuen que quan el diable no té res millor que fer, mata mosques

absolut s'està complint.

- Foment del servilisme, la submissió i la repressió: s'amenaça d'acomiadament als caps, perquè siguin despietats amb els treballadors.
- Reducció encoberta de les plantilles: convocant places a conveniència i cobrint la resta amb interins, que tenen menys drets segons el conveni i se'ls pot acomiadar més fàcilment.
- Utilitzen l'estratègia d'infondre la por a quedar sense feina en temps de crisi, per trepitjar els drets dels treballadors i reprimir els més "reivindicatius".
- Fan servir engany i desinformació per manegar els treballadors com a titelles, ignorants que es planeja reduir plantilla a les seves esquenes.
- Les bases de les esquadres forestals no tenen ni llum ni aigua. Els guaites de torre han d'utilitzar els seus propis vehicles per accedir al seu lloc de treball per pistes intransitables. Els efectius mòbils no tenen on arcegar del mal temps. S'exigeixen torns de 10 hores continuades, a excepció de les torres que funcionen 24 hores. No es reconeix la categoria professional de les esquadres forestals.

Reivindicacions

Per a solucionar aquesta situació límit, la Secció Sindical de Forestals de la CNT-AIT de Guadalaajara planteja les següents reivindicacions:

1. El reconeixement de categoria professional de Bombers Forestals, ja que segons la legalitat vigent, la tasca que realitzem està reconeguda a aquest nivell professional.
2. Reconeixement de les Unitats d'Emergències, ja que aquest és el servei que es realitza segons les lleis.
3. Reconeixement com a personal laboral o funcionari, per a tot

treballar en el manteniment de carreteres.

- Actuacions en incendis forestals de nivell 2. Aquesta Unitat militar només podria realitzar tasques de suport als mitjans civils d'extinció, i el seu equipament, pressupost i entrenament és molt superior al de les persones que han d'enfrontar-se de primeres amb el foc. A més, els salaris del personal civil són molt similars als del personal militar, i la càrrega d'hores treballades pels civils és molt superior a la dels militars. És un greuge comparatiu per a les persones que es juguen la vida cada dia en els incendis forestals.

No podem deixar de banda una qüestió lamentable en relació amb l'actuació de l'exèrcit en els incendis forestals, però en aquest cas, de la seva provocació. En els darrers 10 anys, segons Greenpeace (www.mundosolidario.org/doc.php?var=1422), l'exèrcit ha provocat l'incendi de gairebé 17 mil hectàrees de boscos, donant la casualitat que les zones cremades solen ser zones protegides (LIC, ZEPA...). Els incendis que tenen lloc als seus camps de tir no poden ser investigats, perquè no es pot accedir a ells. Tot i que tenen instruccions de no realitzar pràctiques durant les èpoques de calor, una maquinària de guerra no es pot aturar davant les temperatures estiuenques, i poc importa la conservació de les muntanyes quan d'arrabassar vides humanes es tracta.

L'augment de la popularitat dels serfs de l'Estat és perillós. Si permetem que la Unitat Militar d'Emergències, tal i com tracten de fer des dels mitjans de comunicació, calin a fons entre la gent, arribarà el moment en què la dependència per salvar les nostres vides en catàstrofes naturals sigui total cap a l'exèrcit. No podem oblidar-nos del que són i el que representen: repressió, tortures, assassinats, invasions, guerres, caos... La

l'atropellament dels drets de la nostra companya. GADIS s'ha passat de llesta, però ho pagarà. No pararem fins que la Lorena sigui readmesa al seu lloc de treball.

Farem tantes concentracions com considerem oportú per assolir el nostre objectiu, i demanarem el BOICOT als productes d'aquesta cadena de supermercats durant el temps que duri el conflicte. GADIS sap el que ha de fer per aturar-ho, i és readmetre a la companya. Tampoc se'ls demana tant.

Destaquem el bon fer de les companyes que hem estat donant suport aquest matí a Salamanca a la Lore, la tranquil·litat que en tot moment mostrem davant la presència dels sempre molestos "agents de la llei" i l'ànim que presentem durant tot l'acte. Els veïns del barri Vidal s'han assabentat de primera mà del que ha succeït amb aquesta empresa, i moltes persones s'han aturat a interessar-se per la situació de la companya. Molta gent que es

fer cas omís de les peticions dels treballadors, redueixen les plantilles, esquadres de terra i guaites de Torreta, introduint la Unitat Militar d' Emergències en el seu lloc. Això ha sortit del barret de copa del socialista Zapatero.

3er. Sobre la legislació aplicable i els plans de prevenció i extinció d'incendis, tots els partits, inclòs el socialista, coneixen l'existència del Infocal, que és el Pla de prevenció d'incendis de Castilla y León. En aquest es contempla que la lluita contra els incendis forestals es compon de tres potes: conscienciació, prevenció i extinció. Per la prevenció es contemplen plans de tractaments silvícoles, reflectits en subvencions de la Junta de Castilla y León per aquestes tasques. Nosaltres posem una quarta pota a la taula dels incendis, i és retornar a les persones que treballen i viuen dels boscos la gestió dels mateixos.

4art. Per contestar al comentari de que es manté als treballadors de Castilla y León en pitjors condicions que els seus veïns de Madrid, recordem a Óscar López que a la seva altra comunitat veïna, Castilla la Mancha, els companys del sector estan tenint molts problemes per negociar el conveni col·lectiu, i les seves condicions no són molt millors que les nostres.

5è. Pel que fa a la petició de posar mitjans i instruments per acabar amb els incendis, i al compromís de l'administració d'assumir els costos de retirada de fusta cremada i repoblació, repetim que les nostres reivindicacions encaixen perfectament en aquest plantejament, però entenem que aquest és fals, ja que en altres comunitats en les que governa el PSOE, no s'està fent.

No volem amb aquest comunicat salvar el cul a cap partit, ni molt menys, sinó desmentir i desemmascarar als polítics de tota mena (a tots). Tant PP, com PSOE, com qualsevol partit que governi o participi en el govern. Cap d'ells sap com gestionar les muntanyes i boscos. Cap d'ells sap com s'actua en un incendi. Cap d'ells sap tan sols en quina situació ens trobem els treballadors del sector forestal. No podem esperar res de bo d'un polític, que igual com un empresari, mai ens posarà un

treball de les companyes (unes bases treballen molt més que altres), i observem amb estupor com els mitjans, al final de la campanya d'estiu, acaben extenuats, ja que els relleus als diferents incendis són escassos.

D'altra banda, els companys que es dediquen a tasques com la olivació de les alzines, pateixen la mercantilització de dos dels productes que més importància han tingut durant l'existència de l'home: la fusta i la gla. Aquests dos productes, que tenen una infinitat d'utilitats, estan essent utilitzats avui dia, en lloc de per satisfer necessitats vitals, per satisfer les necessitats econòmiques, amb la qual cosa la gent que es dedica a això no obtenen matèries primeres, sinó que obtenen bitllets a canvi de realitzar un dels treballs més perillosos del sector forestal. És aquí on entra el paper del preu fet.

La gent que acostuma a dedicar-se a aquestes tasques, o bé han de fer-ho com a autònoms (que no significa tenir autonomia sinó dependre d'una altra manera l'Estat), o bé fer-ho sense papers. De tota manera, el pagament se sol fer per alzina olivada, amb la qual cosa, en contra de l'ús racional del nostre cervell que hauríem de fer en aquests casos, se sol realitzar la tasca molt més ràpid del que seria recomanable. Com més alzines aconseguim olivar, millor per les nostres butxaques. El que no pensem és en el risc que corren les nostres vides, no només per la possibilitat de morir en caure d'una alzina, sinó de quedar completament impossibilitat per sempre. Les inspeccions de treball no arriben a aquest sector tan complex i la raó és econòmica: no s'ha trobat un mitjà que sigui barat per fer l'olivació minimitzant el risc, per la qual cosa es fa la vista grossa.

Aquestes són dues de les situacions que en un dels sectors més importants de les nostres vides es vénen vivint. Si no fem alguna cosa avui, potser aquesta dinàmica sigui molt difícil de parar. Si no som capaços d'organitzar per combatre aquestes situacions, d'aquí a poc temps ho lamentarem, ja que això anirà a pitjor, malgrat el que ens puguin comptar des de les institucions.